

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 24. november 2009

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail ism@ism.dk

MDA/ J.nr. 2009-7893

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 22. oktober 2009 følger hermed indenrigs- og socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 34 (SOU Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra René Skau Björnsson (S)

Spørgsmål nr. 34:

"Vil ministeren oplyse om servicelovens § 96, stk. 3 skal forstås således, at den gælder i kommunen, medmindre kommunen beslutter, at den ikke gælder - eller således at den kun gælder, såfremt kommunen beslutter, at den gælder? "

Svar:

I servicelovens § 96, stk. 3 er fastsat: "Kommunalbestyrelsen kan tilbyde borgerstyret personlig assistance til borgere, der ikke er omfattet af personkredsen efter stk. 1, hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at dette er den bedste mulighed for at sikre en helhedsorienteret og sammenhængende hjælp for borgeren."

Med servicelovens § 96, stk. 3, har kommunalbestyrelsen hermed fået adgang til at tilbyde en BPA-ordning til personer, der ikke umiddelbart er omfattet af personkredsen for § 96, stk. 1, hvis kommunen vurderer, at det er den bedste mulighed for at tilbyde en sammenhængende hjælp til borgeren. Som det fremgår af bemærkningerne får kommunalbestyrelsen derved mulighed for at tilbyde hjælpen efter § 96, stk. 3, frem for at dække hjælpebehovet efter en række bestemmelser i serviceloven.

En kommune kan generelt fravælge at anvende servicelovens § 96, stk. 3. En sådan beslutning relaterer sig til fastlæggelsen af kommunens generelle serviceniveau. Efter retssikkerhedslovens § 60, stk. 3, kan en sådan beslutning ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

En kommune kan også generelt beslutte at anvende servicelovens § 96, stk.
3. Hvor der herefter i en konkret sag gives afslag efter bestemmelsen, vil
borgeren kunne klage over dette i det administrative klagesystem.

Karen Ellemann

/ Katrine Wilms Andersen